

Ei kahta ilman kolmatta...

Moi!

Tässä esittäytyy Ilosen Milla, AMC ry:n puheenjohtaja ja kohta valmis yhteiskuntatieteiden maisteri Tampereelta. Kiireisen naisen elämässä liittovaltuustoehdokkaaksi ryhtyminen vaati hieman pidemmän kypsyttelyajan. Hitaaksi hämäläiseksi en kuitenkaan tunnustaudu! Sen sijaan edustan nyt minäkin diagnosoitua ehdokasta. Työtovereideni keskuudessa minut on diagnosoitu luovaksi, ammatitaitoiseksi ja aikaansaavaksi, opiskelupiireissä taas tunneälykkääksi sosiopaatiksi (sosiaalipsykologiksi), jolle yhteisöllisyys ja rohkeus ovat tärkeitä arvoja.

Nivelten jäykistymävamma Arthrogyposin (AMC) vuoksi liikun sähköpyörätuolilla. *"Onx tossa sähkötuolissa kiva istua"*, kysyvät lapset ja nuoret usein, kun kierrän kouluilla puhumassa erilaisuuden kohtaamisesta. Tapanani on vastata, hienoinen sarkasmin sävy äänessäni, että sähkötuolissa olisi varmasti tukalaa eikä ihmisarvo toteutuisi, mutta liikuntavammaisuus on ihan jees – ja sähköistä en hevillä luovu! Vammaisuus merkitsee eri ihmisille eri asioita. Oma näkökulmani vammaisuuteen on pitkälti sosiaalinen, poliittinen tai kulttuurinen. Yksilökeskeisessä brändiyhteiskunnassamme luodaan vaativia sosiaalisia normeja ja ihanteita, joihin vammaisia ihmisiä yritetään vimmatusti sopeuttaa. Huippumalliksi olisin varmasti minäkin joko liian kaunis, lihava tai sopeutumaton! Liittovaltuustotyöskentelyn näen sen sijaan vahvana yhteiskunnallisena muutosvoimana, tärkeänä väylänä yhdenvertaisuuden ja oikeudenmukaisuuden edistämässä!

Politiikkaan suhtaudun oppipojan uteliaisuudella, avarakatseisena noviisina ja vasta-alkajana. Yhteiskunnallisesta vaikuttamisesta minulla on sitä vastoin moninaista kokemusta. Parhaillaan kehitän henkilökohtaisen avun kysymyksiin liittyvää koulutusta Asumispalvelusätiö ASPAssa. Olen varajäsenenä sisäasiainministeriön yhdenvertaisuussuunnitelmatyöryhmässä ja minut on valittu European Disability Forumin nuorisokomiteaan. Vammaisten nuorten osallisuus ja työelämän ovien avautuminen ovat asioita, joiden parissa olen painunut useita vuosia mm. Invalidiliiton nuorisotyöryhmän puheenjohtajana, Kynnys ry:n hallituksessa sekä Suomen Nuorisoyhteistyö – Allianssin kansalaistoiminnan ja nuorisotyön jaostossa. Viime vuoden työskentelin Allianssilla opetusministeriön rahoittamassa monikulttuurisuus- ja vähemmistönuorisotyön arviointihankkeessa, jossa toteutin laajan nuorisotutkimuksen ja rohkaisin nuorisjärjestöjä tositoimiin yhdenvertaisuuden toteuttamiseksi. Nuorisopalveluiden ja -toiminnan tulee olla myös vammaisten nuorten saavutettavissa sekä nuoren kotikunnassa että kolmannella sektorilla!

Harvinaisiin yhdistyksiin kuuluu paljon lapsia. Heidät näen avaintekijöinä Invalidiliiton tulevaisuudessa. Sillanrakentaminen suuren ikäkuilun välille on aloitettava pikimmiten, jotta turvaamme toiminnan jatkuvuuden ja arvokkaan kokemustiedon siirtymisen uusille, nuoremmille. Asiantuntevaa tietoa, tukea ja vaikuttamisen taitoja olen saanut valtavasti Lasselta AMC-yhdistyksemme perustamisesta (1998) lähtien. En voi mitenkään ryhtyä jatkajaksi Lassen kunnioitettavalle liittovaltuustopaikalle, vaan omana itsenäni omalle paikalleni – meidän harvinaisten yhteisiä tavoitteita ajamaan!

-Milla-